

מאורות נפתלי

בס"ד

לזכרו ולע"נ של רבינו הגדול רה"ק
הגה"ק רבי נפתלי סימון זיע"א
גאב"ד עדת תימן ירושלים

יר"ל ע"י מוסדות "דברי שלום ואמת" - "ישועות נפתלי" בנשיאות הרה"ג שמעון סימון שליט"א (ער) בנק דיסקונט 064 מס"ח 199188

גליון 72 - שנה ב'
פרשת תרומה
ד' באדר תשפ"ג
ב' של"ד לשטרות
זמני השבת (אופק י-ם)
הדה"נ: 4: 58 (40 ד')
מוצ"ש: 6: 10
ר"ת: 6: 47

רעיון על הפרשה הרב אלעזר יהודה שליט"א

חיבור לתורה ואי אפשר לפרוש ממנה

"דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה" וצ"ב מדוע לא כתוב ויתנו תרומה? ובמדרש רבה מיישב, שלפעמים אדם מוכר חפץ אך את עצמו אינו מוכר, וכך אמר הקב"ה לעמ"י מוכתי לכם תורתי כביכול נמכרתי עמה, וזה שכתוב ויקחו, שכביכול לוקחים לה' עצמו. משל למלך שהיתה לו בתיחודה והשיאה, ורצה החתן לילך למקומו, ואמר המלך שקשה עליו הפרידה מבתו, וביקש שבכל מקום שהולכים שיעשו לו קיתון שידור שם, וכך אמר הקב"ה לעמ"י שיקחו התורה, אך שיעשו מקום לקב"ה ג"כ, ויעשו לי מקדש וישכנתי בתוכם" (כ"ה, ח) וכיון שלקחו התורה הוצרכו לבנות משכן שהקב"ה ידור בתוכם. ואיתא בפסיקתא על הפסוק "נחית בחסדך עם זו נצאלתה נהלתך בצנף אל גיה קדשך" (שמות ט"ו, י"ג) נחית בחסדך זה במדבר שה' עשה חסד לעמ"י עניינהכבוד, נהלת בעזך זה תורה שנקראת עזו, ובזכות זה זכו לנוה קדשך, שבזכות התורה זכו לשכינה ומקדש, וכמו שה' לא יכול לפרוש מהתורה, כך עמ"י דבוקים בתורה ולא יכולים לפרוש ממנה. **הגמרא** ביומא (לה:): אומרת ת"ר עני ועשיר ורשע באין לדין, לעני אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה? אם אומר עני הייתי וטרוד במזונותי, אומרים לו כלום עני היית יותר מהלל, אמרו עליו על הלל הזקן שבכל יום ויום היה עושה ומשתכר בטרפעיק חציו היה נותן לשומר בית המדרש וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו, פעם אחת לא מצא להשתכר ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס, עלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלהים חיים מפי שמעיה ואבטליון, אמרו אותו היום ערב שבת היה ותקופת טבת היתה וירד עליו שלג מן השמים, כשעלה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטליון אבטליון אחי בכל יום הבית מאיר והיום אפל שמה יום המעונן הוא! הציצו עיניהן וראו דמות אדם בארובה, עלו ומצאו עליו רום שלש אמות שלג, פרקוהו והרחיצוהו וסיכומו והושיבוהו כנגד המדורה, אמרו ראוי זה לחלל זה עליו את השבת. **עשיר** אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה? אם אומר עשיר הייתי וטרוד הייתי בנכסי, אומרים לו כלום עשיר היית יותר מרבי אלעזר, אמרו עליו על רבי אלעזר בן חרסום שהניח לו אביו אלף עיירות ביבשה וכנגדן אלף ספינות בים ובכל יום ויום נוטל נאד של קמח על כתיפו ומהלך מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה, פעם אחת מצאוהו עבדיו ועשו בו אנגריא אמר להן בבקשה מכס הניחוני ואלך ללמוד תורה, אמרו לו חיי רבי אלעזר בן חרסום שאין מניחין אותך ומימיו לא הלך וראה אותן אלא יושב ועוסק בתורה כל היום וכל הלילה. **רשע** אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה? אם אמר נאה הייתי וטרוד ביצרי, אומרים לו כלום נאה היית מיוסף, אמרו עליו על יוסף הצדיק בכל יום ויום היתה אשת פוטיפר משדלתו בדברים בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית, בגדים שלבשה לו ערבית לא לבשה לו שחרית, אמר לה השמע לי אמר לה לאו, אמרה לו הרנין חובשתך בבית האסורין, אמר לה **(תהילים קמו-ו)** "ה' מתיר אסורים", הרנין כופפת קומתך **(שם קמו-ח)** "ה' זוקף כפופים", הרנין מסמא את עיניך **(שם קמו-ט)** "ה' פוקח עורים", נתנה לו אלף ככרי כסף לשמוע אליה ולא רצה לשמוע אליה בעוה"ז להיות עמה לעוה"ב, נמצא הלל מחייב את העניים רבי אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים יוסף מחייב את הרשעים. ולכאורה תמוה הרי הלל ורבי אלעזר ויוסף הצדיק היו בדרגות גבוהות, וכיצד אנו נעשה זאת? אלא: כמו שאדם יודע שא"אבלינשוש, כך א"אבליתורה, והתורה היא חיינו ואורך ימינו, וכך פוסק הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה, שכל אדם מיראל חייב בלימוד תורה ובין עניו ובין עשירו ובין רוקו ובין שוויכו, והתורה היא עיקר חיינו. וידוע הירושלמי ששלח אחד האמוראים את בנו לטבריא ללמוד תורה, והיה הבן עושה חסדים, ושלח לו אביו, וכי אין קברים בקיסרין, הרי שלחתיך רק ללמוד תורה. וזה שכתוב אצל יהושע לא ימיש, שבזכות שלא עזב את בית המדרש בסוף זכה להיות מנהיג עמ"י, שנזכה לדבוק בתורה ולעלות ולהתעלות, ולנצל הזמן לתורה כדבעי אמן. **בברכת שבת שלום ומבורך!**

מאמר "ישועות נפתלי" מאת רבינו הגדול זיע"א

שלימות המעשים

"דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי" (כ"ה, ב). ויקחו לי תרומה - אומר רש"י לי לשמי. והדברים מפליאים - הלא אנו יודעים שבכל התורה לא הצרכו אותנו לשמה, רק בגט צריך לשמה, מדוע א"כפה דווקא חידוש רש"י שהתורה צריכה להיות ל- לשמי? אבל כשנתבונן נחזה פלאות, הגמ' אומרת בחגיגה (טו. בתוספת) "טוב אחרית דבר מראשיתו" טוב אחרית דבר שהוא טוב מראשיתו, כל דבר שאדם רוצה לעשות צריך שהשורש שלו יהיה חזק, שהשורש יהיה נקי בלי רבב של נגיעות, סולת נקיה, כשעם ישראל באים לבנות משכן, בית להשם שזה תחילת השראת השכינה בתחתונים, זה חייב להיות מופרש ומובדל רק 'לשמי' בלי מחשבת פסול, 'מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי' לא מספיק הנתינה ביד גרידא, חייב גם את הלב שזה יהיה שלם, כשדבר הוא שלם הוא יכול לצמוח לגבהים כמו שמובא במדרש 'מה תמר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים' (סוכה מה:). זה כח של התמר שיש לו לב אחד בשונה משאר עצים, כשיש לב אחד מגיעים הכי גבוה, לכן התמר אין עץ דומה לגובהו כי הוא שלם זה התורה מלמדת אותנו, חייבים שהשורש יהיה נקי וחזק. יעקב אבינו צפה ברוח הקודש שעתידין ישראל לבנות משכן במדבר והביא ארזים למצרים ונטעם וצויה לבניו: כשאתם יוצאים ממצרים טלו עמכם את אותם עצי שיטים - אלו העצי שיטים הם החזיקו את כל המשכן, זה הברית התיכון. יעקב אבינו הבין שבשביל לבנות משכן חייב שהשורשים ינטעו בקדושה ובטהרה, חייב שהראשית כבר תהיה מכוונת אל השלמות בלי נגיעות, זה התורה אומרת לשמי- חייב שלא רגנדיבות כלפי חוץ, חייב גם את הפנימיות, את הלב, הלב הוא מלך כל האיברים זה הברית התיכון של האדם, כשאדם בונה משכן להשם קודם הוא בונה משכן בתוכו "ויעשו לי מקדש וישכנתי בתוכם" (כ"ה, ח) בתוך כל אחד ואחד, "ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל פליו וכן תעשו" (כ"ה, ט) כך בדיוק תעשו, כשאדם בונה בית הוא בונה משכן להשם, הכל חייב להיות ברוח של קדושה, כבר בנטיעות בחדרי חדרים מהשורש חייב לב זך, לי לשמי- שם טמון כל סוד ההשרדות של עם ישראל בשורשים- באבות הקדושים. כשארון ברית השם נשבה ביד הפלישתים, ראו הפלישתים שהם סובלים צרות, התחיל בהלה ומהומת מות בכל ארץ פלישתים, החליטו להחזיר את ארון ברית השם, בדרך חזרה כשעולים דרך בית שמש התחילו הפרות לשיר כמו שכתוב בשמואל א' (ו', י"ב) "וישקנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במוסלף אחת הלקו הלקו ונעו ולא סרו ימין ושמאלו" מה הם שרו? **אומר רש"י רוני רוני השיטה התנופפי וכו', כדאיתא במסכת עבודה זרה (כד:), מה זה רוני השיטה? כשבנו את המשכן עשו אותו עצי שיטים, מאיפה היו להם עצי שיטים כאלה גדולים? איך השיגו? מי תכנן את זה? אומר רש"י יעקב אבינו אמר לבניו: אתם יורדים למצרים, אתם עתידים לבנות את המשכן, תטעו שם ארזים שיגדלו במשך מאה מאתיים שנה, שיהיה לכם לבנות את המשכן, ובני יעקב שמעו מה שיעקב אמר, הם זרעו, שתלו את העצים, אחרי מאתיים שנה היה להם עם מה לבנות את המשכן, אבל הם שמעו מה אבא אומר, כי הם ידעו מה המשמעות של זה, זה מה ששרו הפרות "רוני רוני השיטה" אותו בית מקדש, עצי שיטים עומדים, מדוע שרו הפרות? רוני השיטה זה העצי שיטים עומדים שיעקב אבינו נטע, דבר שיש לו שורש איתן אי אפשר עליו, הוא צולח את כל המהמורות, שום רוח לא יכולה עליו, כמו התמר שאע"פ שהוא הכי גבוה אי אפשר עליו כי יש לו לב אחד, הוא בשלמות. שנזכה ללב אחד לאבינו שבשמים ונעשה כל מעשינו לשמו יתברך ונזכה שכל אחד יבנה משכן להשם בתוכו ותשרה השכינה בבתינו אמן כן יהי רצון.**

סגולות ורפואות מספר רפואות תימן לר' שלמה צפר זצ"ל

דימום כפה ובחניכיים ובחלקי הגוף

מגיע מחוסר ניקיון, או חוסר ויטמינים, או תזונה לקוייה בלתי מספקת לקיום וחזיון הגוף. והטיפול בזה תזונה בריאה וטבעונית, כגון אכילת פירות וירקות טריים, וכן שתיית מיצים שלהם או מיצים של פירות הדר, ואכילת זרעונים שרויים כגון חיטה ושעורה תירס וחוממוס, וגם לבשל ירקות ולשתות המרק, ואין לעשות תבלינים כלל לסובל מדימום עד שיבריא, ויכול לנסות קצת אם רגיל בזה, וטוב לאכול העלים של כוסברה או פטרוזיליה או לסוחטם ולשתות המיץ היוצא מהם, וכן לשתות מיץ גזוז שתי כוסות ליום.

ב"ה העלון מופץ כיום באלפי עותקים,
לנטילת חלק התקשרו: 0583281073

מבית החוראה "מסורת אבות" מאת הר"ג ר' שמעון סימון שליט"א

גר קטן שמיחה דין יינו למפרע

שאלה: גר קטן שחזר בו מהגירות כשהגדיל האם יינו יין נסך למפרע?

תשובה: בגמ' (כתובות יא.) איתא, אמר רב הונא גר קטן מטבילין אותו ע"ד בי"ד וטעמו דזכות הוא לו וזכין לאדם שלא בפניו, אמר רב יוסף הגדילו יכולין למחות. ויש לעיין בהך מחאה אי עוקרת הגירות למפרע או דמכאן והלאה חוזר לגיותו, ונפק"מ אי יין שנגע למפרע הוי יין נסך דנתברר שלא היה גר כלל, וכבר נתחבטו בה קמאי (יעיין שיטמ"ק שם). ובשו"ע (סי' רס"ח סעי' ז') כתב קטן שגיירו אביו או גיירוהו ב"ד יכול למחות משהגדיל, ובפת"ש מיימי מתשובת חת"ס (סי' רנ"ג) היכא דיכול למחות ודאי דמיעקר עקר הגירות למפרע, והיין הנשאר שנגע בו קודם מחאתו הוא ככל מגע עובד כוכבים קטן ביין שלנו, והנה חזיתי למרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א בספרו מסכת גרים על השו"ע מיימי להך חת"ס ושיטמ"ק ומכריע ביין שנגע למפרע הוי יין נסך, ותמהתי על דבריו דבמאירי שם כתב ד"ה ונשוב – ז"ל יכולין למחות ולחזור לסורן ואין מענישין אותן אף כשידינו תקפה, אלא שהגאונים מסכימים שמגעו ביין למפרע מותר הואיל וקטן היה, ואע"פ שגוי קטן עושה יין נסך ההיא גזרה לגדול, אבל הכא מילתא דלא שכיחא היא ולא גזרינן עכ"ל, מבואר דגר קטן יינו לא הוי נסך למפרע דהוי כמו כל גוי קטן שנגע ביין דמדינא אין יינו נסך ורק גזרו אותו משום גדול (יעיין שו"ע יור"ד קכ"ד) ולפי"ז אף מה דמוכיח מהחת"ס אין בזה ראייה, דבחת"ס רק מבואר דהוי ככל מגע עובד כוכבים קטן ביין שלנו, והרי עובד כוכבים קטן מדינא לא עביד יין נסך ורק גזרו אטו גדול וכשיש לנו גאונים ומאירי מפורשים פשוט שההכרעה כמותם, וכדברים הללו שלחתי בשנת תשס"ט למרן הגר"ח קנייבסקי זצוקלה"ה והשיב לי בתשובתו באמתחתי, וז"ל ישר כוחו על שציין לי עכ"ל, ונראה דהדר בו ואף הוא סובר שלא הוי יין נסך בגר שמיחה למפרע, ואח"כ ראיתי עוד ספרים שהוציאו ואף הם הכריעו כדבר פשוט כהנך גאונים, וה' יצילנו משגיאות, ואף אאמו"ר הגה"ק זיע"א הכריע כדברי בזה.

סיפור לשבת

רבי יהושע בן לוי ואלהיו הנביא

רבי יהושע בן לוי ישב בתענית והתפלל לבורא יתברך שיראה לו את אלהיו הנביא, והנה אליהו בא לקראתו, נראה אליו ואמר לו: "אמור לי במה אתה חפץ ומה רצונך ואמלא אותו לך". אמר לו רבי יהושע בן לוי: "אני נכסף ללכת עמך ולראות מעשיך בעולם שמועיל על ידך ואלמד חכמה גדולה ממך", אמר לו אליהו: "לא תוכל לשאת (לסבול) כל מה שתראה ממעשי ותטריח אותי לדעת ראיות מעשי ופועלי". אמר לו רבי יהושע בן לוי: "אדוני, לא אשאל ולא אנסה ולא אטריח עליך בשאלה, שרצוני לראות מעשיך וחבריך היאך הם ולא יותר". עשה עמו אליהו תנאי, שאם ר' יהושע יבקש ממנו לדעת סיבת מעשיו מאותות ומנפלאות ואם יבקש ממנו, שלא ילך עמו עוד. אח"כ הלכו שניהם יחדיו עד שהגיעו לבית איש מסכן אביון ורש ואין לו כלום, כי אם פרה אחת שהיתה עומדת עמו בחצר, והאיש ואשתו יושבים פתח השער. כאשר ראו אותם באים כנגדם, יצאו לקראתם, שאלו להם לשלום ושמחו עמם. השיבו אותם במיטב ביתם והביאו לפניהם מה שנודמן להם לאכול ולשתות. הם אכלו ושתו ולנו שם. והיה בבקר כאשר קמו ללכת לדרכם, אליהו הנביא התפלל על הפרה שתמות, ואכן היא מתה מיד. רבי יהושע בן לוי ראה, תמה על הדבר ואמר בלבו: "וכי לא היה שכר לעני הזה מן הכבוד אשר כבד אותנו אלא להרוג את פרתו? ואין לו זולתה". אמר לאלהיו הנביא: "אדוני, למה הרגת את הפרה של האיש העני הזה שעשה לנו כבוד?"; אליהו ענה ואמר לו: "זכור התנאי שהיה ביני ובינך להסכית, לשתוק ולהחריש. אם רצונך להפרד ממני, אני אומר לך", רבי יהושע בן לוי העדיף לשמור על זכות השתיקה. הם הלכו כל היום, ולקראת ערב באו אל בית עשיר אחד שלא התייחס אליהם, וכך הם ישבו בביתו בלא אכילה ובלא שתיה. לאיש העשיר היה בביתו קיר שנפל ורצה לבנותו. והיה בבקר התפלל אליהו והקיר נבנה מעצמו בכח תפילתו. רבי יהושע בן לוי תמה מאוד על מעשה אליהו הנביא אבל הצליח להתגבר ולא ביקש הסבר לכך. הם הלכו לדרכם במשך יום שלם והגיעו בערב לבית כנסת גדול שהיו שם ספסלים מכסף וזהב וכל אחד ואחד יושב על כסאו איש כפי כבודו ויקרו. אחד מהם ראה אותם ושאל: "מי יאכיל את העניים הללו הלילה הזה?"; ואחד אחר אמר: "מספיק להם הלחם והמים שהביאו איתם לכאן", גם שם אף אחד לא התייחס אליהם כראוי. הם לנו שם עד הבוקר וכאשר קמו ללכת, אמר להם אליהו הנביא: "שימכם אלקים כולכם ראשים". הם הלכו לדרכם ורבי יהושע בן לוי שהיה מופתע מהברכות והשובות, בכל זאת הצליח להתגבר ולא ביקש הסבר לכך. הם הגיעו לבית עשיר אחד וכאשר בני העיר ראו אותם הם יצאו לקראתם בלב טוב ובשמחה גדולה. קבלום בסבר פנים יפות, והושיבו אותם בבית הגדול והטוב ביותר. הם אכלו ושתו שם בכבוד גדול, ולנו על מיטות נוחות ויקרות. והיה בבקר, אליהו הנביא התפלל ואמר: "לא יתן בכם הקדוש ברוך הוא, אלא ראש אחד". כאשר רבי יהושע בן לוי שמע את דבריו, כבר לא היה יכול עוד להתאפק וביקש הסבר על כל המעשים התמוהים. אמר לו אליהו הנביא: "עתה שיש בלבך להפרד ממני, אפרש לך הכל ואודיעך סוד הדברים ועיקר המעשים שראית – דע כי האיש שהרגתי פרתו, אותו היום היה נגזר על אשתו למות ואני התפללתי לקב"ה שפרתו תהיה פדיון נפש אשתו. והאיש העשיר שבניתי לו את הקיר, אם הייתי מניח לו לבנותו, היה חופר יסודות ומוצא שם מטמון גדול מזהב ומכסף ועל כן בניתי לו את הקיר שעתיד ליפול בקרוב ולא יבנה עוד. והאנשים שהתפללתי עליהם כרוח שרים וברוב ראשים, אין זו ברכה, אלא רעה להם ומחלוקת גדולה בעצתם ומחשבתם, כי כל מקום שבו יש הרבה ראשים, נשחת ונחרב. והאנשים שהתפללתי עליהם שיהיה להם ראש אחד, הוא טובה להם ולישובם, לפי שיאחדו מעשיהם ועצתם תקיים בעצה אחת ורוח מחלוקת לא תבוא ביניהם, ולא תחליף עצתם ולא תופר מחשבתם."

מדור "מעשה אבות" סיפור על רבינו הגדול זיע"א

המים המבורכים

מעשה שהיה כך היה, יהודי מרמות שקשור בלב ובנפש לרבינו עט"ר זיע"א, סמוך ממש לערב שבת קודש הפלאפון של רבינו מצלצל כדרכו ממש עד לערב שבת, שאלות הרות גורל שתסמרנה שערות ראשנו מגודל משקלם, כעת עומד אותו יהודי מרמות על הקו ואומר לרבינו כשה מיוחד, שאשתוהתעסקהבאיזהתכשיריהגיע לפניםולפתעהוראשמחיללכאובפלצותעדשהיאכבר לא מסוגלת להכיל את הכאב, והיא מבקשת שיזמינו לה אמבולנס בדחיפות, והוא בשאלתו מה לעשות להזמין אמבולנס ואנו ממש סמוכים לשבת? רבינו אומר לו אני מגיע אליך הרגע, רבינו מיד יצא מביתו לרמות והגיע לאותו בית, האשה לא מדברת כאילו נתאלמה מרוב הבעתה, רבינו פותח את ברו המים ממלא כוס ממלמל כמה מילים ואומר לאשה שתשתה, ברגע שהאשה ראתה את רבינו באותם רגעים כבר התחיל שיפור במצבה, רבינו ביקש שתברך ותשתה את הכוס, האישה שתתה באותם רגעים ממש כאילו נפתחו עיניה והתחילה לדבר, ערב שבת רבינו כבר עומד לצאת, כבר עומד בפתח הדלת ומפטיר 'תוך חצי שעה בעז"ה כבר לא יהיה כלום' ואכן כן אחרי חצי שעה הם מתקשרים לרבינו ומבשרים לו שהכל עבר כאילו לא היה. ישלציין שרבינו לא היה דרכו במעשים כעין אילו אך לאותה משפחה היה חורג ממנהגו ועביד להו מילתא דלא עבדינן לכולי עלמא ועוד מעשים כעין אלו. (מפי עד ראייה)

- * להצלחת ולזיווג הגון לתורם בעילום שם ובני משפחתו בכל העינים
- * וכן לרפוא"ש רינה בת אברהם ובדרה, ומלכה בת זהרה בתושח"י
- * וכן לרפוא"ש בנו"ג בעילום שם
- * לע"ג ראוּבן בן לאה,
- גבריאל בן ברכה, וחל בת שרה,
- ושרה בת תורכיה, ת.נ.צ.ב.ה.א.

ההבטחה הפלאית

רבינו הגדול זיע"א הבטיח לכל מי שיבוא אלי בפרט זוג שלא זכו **לפרי בטן** יושעו בעז"ה, רבינו מנוחתו כבוד בבה"ח סנהדריה בסמוך לציון מרן זיע"א

הבית בהבנות

קח אמה ב 101 נש x 36 והיה שותף נצח לדורות בהעמדת בית לה' ולתורתו

דבר המערכת

* ברוך ה' כמידי יום מתקיים לימוד טעמי המקרא לילדים בבית מדרשנו רחוב שערי פינה 13 ירושלים, בשעה 18:00.

* ישיבת קיבוץ איכותית בירושלים ברמה גבוהה מקבלת בחורים לזמן חורף מגיל עשרים ומעלה, ליצירת קשר: 0534142071

החנהלה